Р Е Ш Е Н И Е
№ 3690

гр. София, 02.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 21.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова
ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова
Бранимира Митушева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора ПАВЛОВ, като разгледа дело номер **9218** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. Й. С., като пълномощник на КОМИСИЯТА ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА (КРС) и по касационна жалба на юрк. Г. С., като пълномощник на [фирма] (М.) с ЕИК[ЕИК], и двете срещу РЕШЕНИЕ от 19.07.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 22-ри състав по н.а.х. дело №4703/2013г.

Касаторът КРС претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, В ЧАСТТА с която е изменено Наказателно постановление (НП) №0266/15.08.2012г. и е определен по-нисък размер на наложената имуществена санкция от 60000 (шестдесет хиляди) лева на 15000 (петнадесет) хиляди лева. Поддържа, че размерът на административното наказание е съобразен с факта, че на търговеца са били налагани множество наказания за същото по вид нарушение на чл.325, ал.1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС).

Касаторът М. претендира за неправилност на решението на СРС и прави искане за неговата отмяна, като постановено в нарушение на процесуалния и материалния закон или алтернативно поради наличие на предпоставките на чл.3, ал.2 ЗАНН – до влизане в сила на НП е приет по-благоприятен закон (чл.326а ЗЕС) или алтернативно поради

това, че деянието за което е наложено административно наказание представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл.28 ЗАНН.
Прокуратурата на Р Б., представлявана от прокурор Павлов от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационните жалби.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:
Касационните жалби са подадени в срока по чл.211 АПК и са ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМИ.
Разгледана по същество жалбата на [фирма] е НЕОСНОВАТЕЛНА.
С НП №0266/15.08.2012г. на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 60000 (шестдесет хиляди) лева на основание чл.325, ал.1 във вр. чл.336 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) и т.2.7.1. от Разрешение №01395/08.04.2009г. за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – номера, за осъществяване на обществени електронни съобщения чрез обществена електронна мрежа, с предоставен индивидуално определен ограничен ресурс – радиочестотен спектър и предоставяне на обществена телефонна услуга, и всички услуги включени в стандарта G. и/или UMTS (Разрешението) във вр. чл.31, ал.1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (Функционалните спецификации).
С обжалвания съдебен акт е ИЗМЕНЕНО НП №0266/15.08.2012г., като е намален размерът на наложената имуществена санкция от 60000 (шестдесет хиляди) на 15000 (петнадесет хиляди) лева.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, които не са били оспорени от страните, първостепенният съд е обосновал следните изводи: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компроментират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП са описани нарушението и обстоятелствата при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът М. е извършил вмененото му нарушение на чл.325, ал.1 ЗЕС във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност, но размерът на наложеното административно наказание е завишен, предвид степента на засягане на обществения интерес и броят на заявените за пренасяне номера.
Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 22 с-в: На 17.10.2011г. [фирма], е подало при търговски представител на [фирма] (Б.) заявление за пренасяне 36 броя мобилни номера, включително процесния [ЕГН]. На същата дата приемащият доставчик Б. е изпратил до даряващия доставчик М. заявление за пренасяне с №VIVA00000017568. На 19.10.2011г. М. е уведомил Б., че отказва преносимост на всички заявени номера на основание „Абонатът дължи неустойки” (код „0006”). По

подадена до КРС жалба е започнала проверка резултатите от която са обективирани в констативен протокол №С–ОК–497/27.12.2011г. и е съставен АУАН.
При така установените факти неоснователно е възражението на касатора за неправилно приложение на материалния закон.
Съгласно т.2.7.1. от Разрешение №01395/08.04.2009г. – послужила като основание за издаване на НП, М. е задължено да осигурява възможност на своите абонати да запазват национално значим номер при промяна на доставчика на телефонна услуга. По силата на чл.28, ал.1 и ал.2 от Функционалните спецификации процедурата по пренасяне на номерата се осъществява въз основа на заявление на абонат или потребител, подадено по образец при приемащия доставчик или при негов оправомощен дистрибутор или търговски представител. В чл.31, ал.1 от Функционалните спецификации (приложимата редакция към месец април 2010г.) е предвидено, че когато не са налице основания за отказ, установени в чл.30, ал.1 и ал.2, доставчиците осъществяват процеса по пренасяне на номера съобразно определеното в настоящите функционални спецификации, процедурата по чл.24, ал.1 и общите им условия за взаимоотношения с крайните потребители. Посоченото от касатора М. основание за отказ за преносимост на процесния номер не е сред изрично и изчерпателно установените в чл.30 от Функционалните спецификации. Следователно с неправомерния отказ за преносимост на заявения номер касаторът е нарушил условията на Разрешение №01395/08.04.2009г., т.2.7.1. във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност на основание чл.325, ал.1 във вр. с чл.336 ЗЕС.
Касационната инстанция намира за неоснователна и жалбата на Комисията за регулиране на съобщенията, В ЧАСТТА за определения по-нисък размер на наложеното административно наказание.
Видно от мотивите на обжалвания съдебен акт, СРС, 22-ри състав е обсъдил всички факти и обстоятелства относими към законосъобразността на оспореното НП, както и подробно е изложил доводи във връзка с размера на имуществената санкция, като е взел предвид степента на засягане на обществените отношения и факта, че НП е издадено само за един от общо 36 заявени за пренос номера.

Предвид изложеното решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-ти Касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 19.07.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 22-ри състав по н.а.х. дело №4703/2013г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 от АПК и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.